

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **B. T. C. V.**, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2006, č. j. 56 Az 38/2006 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 1. 2006, č. j. OAM-1148/LE-PA04-PA04-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně (dále „stěžovatelka“) o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl podle § 78 odst. 7 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) rozsudkem ze dne 3. 5. 2006.

Rozsudek stěžovatelka napadla kasační stížností. Jako důvod kasační stížnosti stěžovatelka uvedla vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Stěžovatelka měla za to, že žalovaný správní orgán při zjišťování skutkového stavu porušil ustanovení § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Správní orgán si neopatrnil dostatečné množství podkladů, aby v případě její žádosti mohl objektivně rozhodnout. Stěžovatelka dále namítala, že žalovaný správní orgán ani krajský soud nepřihlédl při svém rozhodování k informacím ohledně situace ve Vietnamu, konkrétně pak ke zprávě Ministerstva zahraničí USA o stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu za rok 2003 a 2004, ze kterých mj. vyplývá, že výsledky vládního snažení o dodržování lidských práv zůstávají špatné a vláda pokračuje v jejich vážném porušování. Krajský soud při svém rozhodování dostatečným způsobem nezkoumal rozhodnutí žalovaného správního orgánu, pokud tento neudělil stěžovateli azyl z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu.

Stěžovatelka v tomto kontextu odkazovala na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ve věci 52 Az 46/2003 a Krajského soudu v Praze ve věci 47 Az 114/2003 a zejména na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Azs 421/2004. Stěžovatelka se domnívala, že v posuzované věci došlo k porušení zásad týkajících se mezí volnosti správního uvážení, neboť z odůvodnění rozhodnutí není patrné, z jakých osobních poměrů žadatele žalovaný vycházel, a není ani patrné, z jakých konkrétních skutečností týkajících se situace ve Vietnamu žalovaný vycházel pro úvahu o tom, že žadateli tento typ azylu neudělí. Postup žalovaného správního orgánu proto nelze přezkoumat, a tudíž je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Stěžovatelka měla za to, že její osobní situace v zemi původu tak, jak ji popsala v průběhu řízení o udělení azylu, je důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů ve smyslu § 14 zákona o azylu. Pochybení správního orgánu i soudu stěžovatelka spatřovala v nedostatečném posouzení a odůvodnění konstatování správního orgánu o neexistenci překážek vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Stěžovatelka dále konstatovala, že má vzhledem k tomu, že požádala v České republice o azyl, důvodné obavy, že jí hrozí v případě návratu do Vietnamu pronásledování ze strany státních orgánů; tuto skutečnost neuvedla v žalobě.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Stěžovatelka rozšířila důvody kasační stížnosti nad rámec bodů žalobních, tvrdí-li, že má vzhledem k tomu, že požádala v České republice o azyl, důvodné obavy, že jí hrozí v případě návratu do Vietnamu pronásledování ze strany státních orgánů. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. však Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke stížním důvodům, které stěžovatelka neuplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohla; k tomu zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 - 49 (publ. pod č. 419/2004 Sb. NSS), dále též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 9/2003 - 33.

Po vyloučení nepřipustných důvodů se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka v obecné rovině nedostatečná skutková zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že tato námitka byla již předmětem řady jeho rozhodnutí, namátkou lze uvést rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Jestliže – jak z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá – žadatelka v řízení o udělení azylu vůbec netvrdila, že je pronásledována či diskriminována ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, nýbrž uváděla důvody související se snahou legalizovat pobyt v ČR, není rozbor politické situace a stavu dodržování lidských práv ve státě, jehož občanství má, nezbytný, k tomu např. rozsudek ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, www.nssoud.cz. Snaha o legalizaci pobytu v ČR není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona

o azylu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44; publikován pod. č. 397/2004 Sb. NSS). K námitce stěžovatelky, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, Nejvyšší správní soud připomíná, že její žádost o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, takže o udělení azylu podle § 14 zákona o azylu nebylo důvodu rozhodovat. Obdobnou otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 15. 9. 2005, č. j. 7 Azs 138/2005 - 69, www.nssoud.cz. Žalovaný správní orgán dále v odůvodnění nekonstatoval neexistenci překážek vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu, jak stěžovatelka tvrdila v kasační stížnosti, nýbrž uvedl, že vzhledem k tomu, že posoudil žádost jmenované o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, pro nadbytečnost již neposuzoval, zda žadatelka splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu a nehodnotil překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu, neboť aplikace těchto ustanovení se váže na ustanovení § 12 zákona o azylu, kterého v daném případě užito nebylo.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu